

ธรรมชาติของมนุษย์

พศ.ดร.สรเชต วรคามวิชัย¹

ใครคือฆาตกร

ฆาตกร ตามศัพท์แปลว่า ผู้ฆ่า มุ่งเฉพาะฆ่ามนุษย์ ฆ่าเองหรือสั่งให้ผู้อื่นฆ่า

ฆ่า หรือ ร่วมมือกันฆ่าหลายคน ก็เป็นฆาตกรเหมือนกัน

ฆ่าคนตายเพียง 1-2 คน เขาจะเป็นเพียงฆาตกรธรรมดา แต่ถ้าสามารถฆ่าได้เป็นล้านคน เขาไม่เป็นฆาตกร แต่จะเป็นจักรพรรดิ หรือผู้นำที่ยิ่งใหญ่ดังเช่น อเล็กซานเดอร์ โนโปเลียน พระเจ้าอโศกมหาราช เป็นต้น

ใครคือผู้หลอกลวง

คนพูด หรือกระทำการใดๆ ให้ผู้อื่นเชื่อว่าเป็นจริงในสิ่งที่ไม่จริง หรือให้เชื่อว่าเป็นจริงในสิ่งที่เป็นจริง คนนั้นถูกเรียกว่าเป็นคนหลอกลวง ถ้าเขาทำให้คนจำนวนน้อยเชื่อเช่นนั้น เขาจะเป็นคนไร้สัจจะ หรือมดเท็จ

แต่ถ้าเขาทำให้คนทั้งเมือง ทั้งประเทศ ทั้งโลกเชื่อเช่นนั้น เขาจะกลายเป็นผู้วิเศษ ฌีบุญ เจ้าลัทธิ หรือรัฐบาล เช่น ให้เรียกกระดาษว่าเงิน ให้เรียกมนุษย์เป็นเทวดา ให้รังเกียจมนุษย์และสัตว์บางชนิด เป็นต้น

ใครคือคนดี ใครคือคนเลว อะไรดี อะไรชั่ว

ดี กับ เลว ดี กับ ชั่ว เป็นอันเดียวกัน ขึ้นอยู่กับใครเป็นผู้ตัดสิน ผู้ได้ประโยชน์ก็ดีกว่าผู้เสียประโยชน์ ก็เลวกว่า

ขยัน-รวย-ครอบครองมากเกินไปกับคนขยันน้อย-จน-ใช้น้อย ครอบครองน้อย ขยันเรียน-ได้ตำแหน่งงานสูง-ครอบครองอำนาจ กับ คนมี ขยันเรียนน้อย ประหยัด มักถูกพวกขยันเรียนมาก ครอบงำ ครอบครอง

สุนัขเป็นสัตว์พิเศษที่มนุษย์รัก ไว้วางใจให้กิน-นอนบนบ้าน แต่ถ้าถูกด่า

¹ ข้าราชการบำนาญ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ว่าเป็นสุนัข ถูกกล่าวหาว่าสุนัข มีเพศสัมพันธ์กับมารดา ถือว่าเป็น คำด่าที่ต่ำสุด ในขณะที่สัตว์อื่น เช่น ช้าง งู แมว นก เป็นต้นไม่เป็นเช่นนั้น

ต้นเหตุกับปลายเหตุ

คนไทยบางกลุ่มมักตีความ ออกความคิดเห็นอันนำไปสู่ความขัดแย้ง กัน เรื่องต้นเหตุกับปลายเหตุ เด็กสาว ถูกข่มขืนแล้วฆ่า สาเหตุเพราะเหล่า อาวุธ สุรา การนุ่งห่ม เรียนน้อย ที่มีด ครุไม่สอน สือไม่ดี กฎหมายไม่ดี ศาสนาไม่ดี ฮวงจุ้ยบ้านเมืองไม่ดี อาหารการกินไม่ดี ประเทศไทยไม่รวย เหมือนอเมริกา เพราะส.ส. โกง กฎหมายไม่ดี รัฐบาลไม่ดี ศาสนาไม่ เข้มแข็ง คนไทยไม่ดี สังคมไม่ ตรวจจับ นักรูกิจไม่ดี

กฎหมายของบางประเทศ โจรผู้ร้าย ขโมย เมื่อถูกจับเขาจะ ทำโทษ ด้วยการตัดมือ เพราะมีมือ เขาถึงขโมยได้ คนกล่าวร้าย หรือด่า ผู้ไม่ควรด่า เขาใช้มีดผ่าปาก เพราะ ปากเขา เป็นต้นเหตุ

ที่ เป็น เช่น นั้น ทั้ง ห ม ด พุทธศาสนาสอนให้มองไปที่ทิวฐิติ คือ ความเห็น มรรคแปด ก็เริ่มต้น ที่สัมมาทิวฐิติ คือความเห็นถูกต้อง

ที่เรามีสถาบันการศึกษาอยู่ทั่วประเทศ ก็เพื่อจะสอนคนให้สัมมาทิวฐิติ คือมี ความเห็นชอบให้ถูกต้อง สมัยก่อนนั้น ไม่ใช่เด็กพุดลาว ตีกับเด็กพุดเขมร เด็กบุรีรัมย์ตีกับเด็กสุรินทร์ เพราะ เข้าใจว่าตัวเอง-พวกตัวเองและคนพูด ภาษาเหมือนตัวเองเท่านั้นเป็นคน นอกนั้นไม่เป็นคน แต่เมื่อมาเรียน ด้วยกัน ความคิดเห็นเช่นนั้นก็หมดไป นี่คือสัมมาทิวฐิติ

ใครคือผู้โกง

คนไทยบางกลุ่มสร้างความ ไม่สงบขึ้นในสังคมเพราะประเด็น ปัญหาเรื่องโกง เมื่อสืบสาวไปในที่ สุด ก็พบว่าการโกงมีอยู่ประจำในสิ่ง มีชีวิตทั้งหมด ความจริงโดยธรรมชาติ มีอยู่ว่าสิ่งมีชีวิตรวมทั้งมนุษย์ โกง ทั้งนั้นจึงอยู่ได้ นกกินปลา แมวกินหนู ควายกินหญ้าที่ตนไม่ได้ปลูก คนที่ แข็งแรงกว่า ฉลาดกว่า โกงโดยมี ข้ออ้างที่น่าเชื่อถือกว่า ถึงแม้ โกง ก็เป็นความถูกต้อง

ต้นไม้ทุกชนิดอยู่ในป่าได้ แต่ต้นไม้ใหญ่กว่าฉลาดกว่าก็มีสิทธิ เป็นเจ้าป่าไม้อย่าง ไม้ยูง ไม้ตะเคียน ครอบงำ ไม้อื่นได้ แต่เถาว์วัลย์ก็ไม่ย่อท้อ ปีนขึ้นไม้อื่นได้

ต้นโพเป็นต้นไม้ที่ฉลาด ขยายพันธุ์เก่ง เดินทางไกลเก่งชอบเกาะ ต้นไม้อื่น แต่เกาะต้นใดแล้วจะปีบริด และครอบต้นนั้นจนตายทุกต้น จึงเชื่อว่าเป็นนักบุญแห่งป่า เป็นนักฆ่าแห่งไพร

มนุษย์มาพร้อมกัน 4-5 ล้าน ชีวิตเมื่อเป็นอสฺจของบิดา แต่ผู้แข็งแรง และฉลาดเพียงหนึ่งคนเท่านั้นเอาชนะ เพื่อน โกงเพื่อนได้ จนเพื่อนตายหมด เหลือเพียงหนึ่งชีวิตเท่านั้นเอาชนะ เพื่อนได้

ภาษาบาลีจึงใช้คำว่า ชน หรือ ประชาชน ซึ่งแปลว่า ผู้ชนะเพื่อน ผู้แพ้ ก็ตายไป ตั้งแต่เริ่มรวมกันเป็นอาณาจักร อย่างน้อย 4 พันล้านปีมาแล้ว มนุษย์ธรรมดาจะถูกควบคุมและจัดการ โดยมนุษย์ที่ฉลาด และแข็งแรงกว่า เสมอ ผู้ฉลาดน้อยและอ่อนแอกว่า จะต้องเป็นฝ่ายยอมตาม จึงสามารถ อยู่ร่วมกันเป็นอาณาจักรได้ ถ้านำ หลักการแห่งความเสมอภาค มาใช้ สังคมจะเติบโตไม่ได้ ผู้ฉลาดกว่า เข้มแข็งว่าจัดการผู้ด้อยกว่า จะถือว่าเป็นการโกง ก็ไม่ผิด แต่ถ้าพวกเขา ไม่ทำเช่นนั้นสังคมก็ล่มสลาย สัตว์ป่า ทั้งหลายโกงกันน้อยจึงเป็นสังคม ใหญ่ไม่ได้

อียิปต์โบราณ และอินเดีย โบราณ กลุ่มคนที่เข้มแข็งที่สุด คือทหาร

กลุ่มคนที่ฉลาดที่สุด คือนักบวชหรือ พราหมณ์ ร่วมมือกันจัดการมนุษย์ ที่เหลือ นักบวชหรือพราหมณ์ปลุกเสก ทหารที่เหมาะสมให้เป็นเจ้า หรือ ยอดมนุษย์ ส่วนตัวเองก็ติดตาม และ ควบคุมความเชื่อของประชาชนที่เหลือ ไม่ให้บกพร่องทางความเชื่อ เมื่อใด ความเชื่อของประชาชนดกต่ำ ก็ จะ บริหารตามวิธีที่เหมาะสม ประชาชน ทั่วไปไม่มีสิทธิเรียกร้องหาเหตุผล ความเสมอภาคและสิทธิอื่นๆ แม้จะ ตั้งข้อกล่าวหาว่าคดโกง หรือไม่ โปร่งใสก็ได้

ความเท็จจำเป็นมากกว่า ความจริงในสังคมมนุษย์

ความจริงกับความเท็จเป็นของ คู่กัน เหมือนการก้าวขากับการหยุด ก้าวขา ถ้าก้าวอย่างเดียวไม่หยุดเรา ก็เคลื่อนที่ไม่ได้ ความเท็จทำให้เกิด จินตนาการ นำไปสู่การพัฒนา

มนุษย์โบราณอยู่กับความจริง เมื่อเข้าป่าก็พบต้นไม้ ออกจากป่าก็ไม่มี ต้นไม้ ลงน้ำก็พบน้ำ พบปลา ไม่ลง ก็ไม่พบ ภายหลังมนุษย์เริ่มฉลาดขึ้น เขียนรูปคล้ายกับสิ่งที่พบมาแล้ว สมมติเรียกชื่อว่าตามที่ตกลง เช่น รูปเหมือนปลา ก็เรียกว่า ปลา แต่จะ กินแทนปลาไม่ได้ เพราะไม่ใช่ปลา

แต่สมมติว่าปลา ภายหลังสมมติตัวนี้ กลายเป็นวัฒนธรรมของมนุษย์ ในห้องสมุดทั้งหมดเป็นของสมมติ ทั้งนี้ ปัจจุบันเด็กทุกคนจึงเริ่มต้น ชีวิตจากสมมติ คือ ของเท็จก่อนพบ ของจริง

มนุษย์เราขยาย สมมติ จากเรื่องใกล้ตัวไปเป็นเรื่องไกลตัว มากขึ้นจนกระทั่งทุกวันนี้ เราอยู่กับ ความจริงเพียงเสี้ยววินาที นอกนั้น เป็นเรื่องเท็จเรื่องสมมติทั้งสิ้น เช่น ไปวัดก็พบสมมติสงฆ์ พกเงินก็เป็น กระดาษที่สมมติว่าเงิน เคารพธงชาติก็แผ่นผ้าสมมติ พระพุทธรูป ก็เป็นวัตถุ ปั้น หล่อ แกะสมมติว่า เป็นพระพุทธรเจ้า พบเพื่อนบ้านก็ล้วน สมมติว่าเป็นไทย จีน เขมร ลาว พบหัวหน้าเมืองก็แต่งชุดแสดงละคร สมมติว่าเจ้าเมือง ไหว้เทวดาหรือ พระเจ้า เราก็สมมติตั้งชื่อท่านขึ้นมาเองตามใจเรา ไม่ใช่ตามใจท่าน ไม่เคยถามท่านเลยว่าท่านพอใจชื่อนี้ หรือเปล่า ? แล้วมีอะไรจริง ? นี่คือ มนุษย์

เทศมารดาคือเจ้าโลกที่แท้จริง

ธรรมชาติแบ่งหน้าที่ของ ทุกชีวิตให้พึ่งพาและเกื้อกูลต่อกัน

รูปร่างส่วนประกอบทางร่างกายจะ สัมพันธ์กับหน้าที่อย่างลงตัว

เทศมารดาจะถูกออกแบบมา เป็นโรงงานผลิตอนุชนของชีวิตนั้นๆ ไก่ตัวเมีย ปลาตัวเมีย นางพญาผึ้ง นางพญาปลวก เป็นต้น จะต้องอยู่กับที่ ตัวผู้จะต้องเข้าไปหาด้วยความเคารพ แย่งกันเสนอน้ำเข้าไปรับใช้ เพศผู้ จึงมีจำนวนมากกว่า และต้องเสี่ยงภัย ไปทำมาหากินข้างนอก โชคดีก็ได้ กลับมา นางพญาจะต้องคัดเลือกตัวผู้ ตามใจชอบ เพศผู้จึงต้องแต่งตัวให้ สวยงามตลอดเวลา เพื่อเอาใจนางพญา เราจึงเห็นว่าสัตว์ตัวผู้น่ารักเสมอ เช่น ไก่ สุนัข เป็นต้น

เทศเมียเป็นศูนย์กลางของ สังคม ทำหน้าที่ดูแล เลี้ยงดู สั่งสอน อนุชน นางพญาผึ้งจะควบคุมผึ้งตัวผู้ หรือประมาณห้าพันตัว ผึ้งงานจะบิน ไปหาน้ำหวานในรัศมี 5 กิโลเมตร จะต้องรักดีต่อนางพญาชื่อสัตย์ กลับมารังพร้อมกับผลงาน คือน้ำหวาน นี่คือการจงรักภักดีชื่อสัตย์ไม่นอกใจ ส่วนนางพญาก็ชื่อสัตย์ต่อสามีทุกตัว แต่บริการเท่าที่ทำได้

เทศเมียอื่นๆ ก็ทำงานคล้ายกัน เช่น มดแดง ปลวก เป็นต้นรวมทั้ง มนุษย์และสัตว์ใหญ่ เช่น ช้าง อสุจิ จากฝ่ายชายจะมีมากถึง 4-5 ล้านชีวิต

วังเข้าหานางพญา คือไข่ จะมีเพียง
หนึ่งชีวิตเท่านั้น ที่นางพญาจะคัดเลือก
ไว้

มนุษย์ก็มีวิถีชีวิตไม่แตกต่าง
จากสัตว์อื่นๆ มากนัก ขนาดและอายุ
(กาละ-เทศะ) เท่านั้นที่แตกต่าง
นางพญาของมนุษย์จะอยู่เฝ้าบ้าน คือ
ถ้าสมัยก่อน สามีจึงมีจำนวนไม่จำกัด
กลางวันออกไปหาอาหารโขดดีก็รอด
กลับมามหฺนเวียนทำหน้าที่สามี เมื่อ
นางพญาโปรด ก็ถือว่าเป็นเกียรติ
จึงมีภาษาที่ใช้เรียกรรยาอีกคำหนึ่ง
ว่าศักดิ์ (ทหารไปรบกลับมาจะได้ยศ
คือตำแหน่งและได้ศักดิ์ คือ ภรรยาที่
พระมหากษัตริย์ยกนางสนมก้านลิให้
ภายหลังมีคำเรียกอีกอย่างหนึ่ง
เมียหลวง คือ เมียพระราชทาน
เวลามอบให้จะหลั่งน้ำสังข์ใส่มือ
ทั้งสองคน) นางพญาทำหน้าที่สอน
ลูกที่เกิดมาด้วยจึงมีคำพูดว่าภาษา
แม่ (Mother-tongue) จนทุกวันนี้

จุดแข็งของผู้อ่อนแอ เมื่อการ
เข้าถึงและครอบครองนางพญาเป็น
เป้าหมายสูงสุดของชีวิตมนุษย์ และ
จำนวนของเพศชาย มีมากกว่าเพศ
นางพญาอย่างเทียบกันไม่ได้ จำนวน
ผู้ผิดหวังจึงมีมาก ท่านเหล่านี้คิดหา
ทางออกโดยการกระทำที่ตรงกันข้าม
นั่นคือควบคุมจิตใจให้อยู่เหนือธรรมชาติ

ความต้องการอันเป็นการฝึก และกระตุ้น
จินตนาการ เพราะถ้ามีจินตนาการแล้ว
การพัฒนาก็เกิด และเจริญงอกงาม
เหมือนกับการแยกไฟฟ้าขั้วบวกกับ
ลบออกจากกันให้เกิดพลังงานพร้อม
จุดประกายทุกขณะ สถาบันเหล่านี้
ร่วมกันสร้างขึ้น คือสถาบันพระหรือนัก
บวชในศาสนาต่างๆ สถาบันนี้อยู่คู่
มนุษย์มาไม่น้อยกว่าห้าพันปีมาแล้ว

ฝ่ายชายแยกตัวออกควบคุม
ตนเอง ปฏิบัติตนตรงกันข้ามกับ
ความจำเป็นในชีวิตประจำวัน ซึ่ง
ส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับเพศหญิง เมื่อมี
เวลาและจำนวนผู้ปฏิบัติลักษณะนี้
มากขึ้น ฝ่ายหญิงเริ่มมีความรู้สึก
ขาดแคลน และถูกทอดทิ้ง ส่วนฝ่ายชาย
พัฒนากลุ่มตนเองขึ้นเป็นสถาบัน
ส่วนฝ่ายหญิงถูกกำหนดเป็นเพศต่ำ
ไม่ให้มีส่วนร่วมในองค์กรนักบวช
ไม่ให้เรียน ไม่ให้สัมผัสศัมภีร์ทางศาสนา
ฐานะฝ่ายหญิงตกต่ำลง จนกระทั่ง
ต้องมีการรณรงค์เพื่อฟื้นฟูสิทธิ
ให้ทัดเทียมหรือใกล้เคียงฝ่ายชาย

การสร้างความแตกต่าง ในความเสมอภาค

พิธีกรรมและการเล่นมีส่วนสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ความ
มหัศจรรย์ เกิดขึ้นได้เสมอและ

ตลอดเวลาในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ อย่างน้อยในช่วงเวลาเจ็ดพันปีที่ผ่านมาถึงปัจจุบัน มนุษย์สามารถเป็นได้ทุกอย่างที่ต้องการเป็น สามารถสั่งให้คนอื่น-สิ่งอื่นเป็นอะไรได้หมดตามที่ต้องการให้เป็น

คนเป็นได้สูงสุดถึงพระเจ้า
คนเป็นได้ต่ำสุดถึงสัตว์เดียรัจฉาน
เปรต ผี อสุรกาย สัตว์นรก

มนุษย์สั่งให้ผู้อื่น สัตว์ สิ่งของอื่นเป็นได้ตั้งแต่สูงสุดถึงต่ำสุด เช่นกัน ตัวอย่างที่ประจักษ์ คนเป็นพระเจ้า คือศาสดา ผู้ประกาศ ผู้ตั้งศาสนาเกือบทุกศาสนา สัตว์เป็นพระเจ้า หรือเทพเจ้า เช่น หงส์ โคครุฑ นาค ลิง เสือ สัตว์ถูกลดชั้นลงต่ำกว่าสัตว์ธรรมดา เช่น ควาย ลา สุนัข ตะกวด กา เป็นต้น ส่วนดิน หิน แร่บางชนิด ถูกยกให้สูงค่า เช่น เพชร พลอย เงิน ทอง เป็นต้น ซากชิ้นส่วนของร่างกาย เป็นได้ทั้งสูงสุดและต่ำสุด อยู่ที่เจ้าของร่าง ดิน หิน แร่ ที่ทำเป็นรูป หรือสัญลักษณ์ของบุคคลสำคัญหรือ เทพเจ้า จะมีฐานะเป็นพระเจ้าไปด้วย

ขบวนการสร้างความแตกต่าง หรือเปลี่ยนค่าการยกให้สูงเราเรียกว่า เสก ปลุกเสก อภิเชก สมมติ สวด วิงวอน อ้อนวอน ยกย่อง สรรเสริญ

เยินยอ สร้างตำนานประกอบกรวด ให้ต่ำเรียกว่า สาป แข่ง ด่า นินทา ว่าร้าย ก่นด่า ตี ใสร้าย ใสความ โจมตี โดยสรุป มีเสก กับสาป

การยกให้สูง และกดให้ต่ำนี้ จะให้ประสบความสำเร็จเร็วและมั่นคงจะต้องผ่านพิธีกรรม ซึ่งเป็นศิลปะชั้นสูงในการบริหารจัดการ ความเชื่อที่มีผู้คิดและพัฒนาสืบทอด มาจนเป็นวัฒนธรรมและประเพณี

การสร้างภาพ ภาพในใจ หรือจินตนาการถึงสิ่งที่ดีที่สุด หรือภาพที่ดีที่สุดของสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิตว่าดีที่สุด แล้วนำมาเปรียบเทียบกับตนเองมีและต้องการมี เป็นภาพที่ดีที่สุดและเลวที่สุดจะมีครบอยู่กับชีวิต และสิ่งไม่มีชีวิตที่มีอยู่บนโลกนี้ เพียงแต่แยกกันอยู่ นักคิดได้จับมาร้อยรวมไว้จึงกลายเป็นนิยาย หรือนิทาน อันเป็นภาพที่เป็นเป้าหมายชีวิตที่ต้องการ

สิ่งที่ปรากฏแก่มนุษย์เย็นเหมือนน้ำ เบาเหมือนนุ่น ไวกเหมือนลม บินได้อย่างนก ดำน้ำได้อย่างปลา เคลื่อนไหว ห้อยตัวได้อย่างค้างคาว เสียงดังเหมือนฟ้าร้อง **นี่แหละ... ธรรมชาติของมนุษย์**

